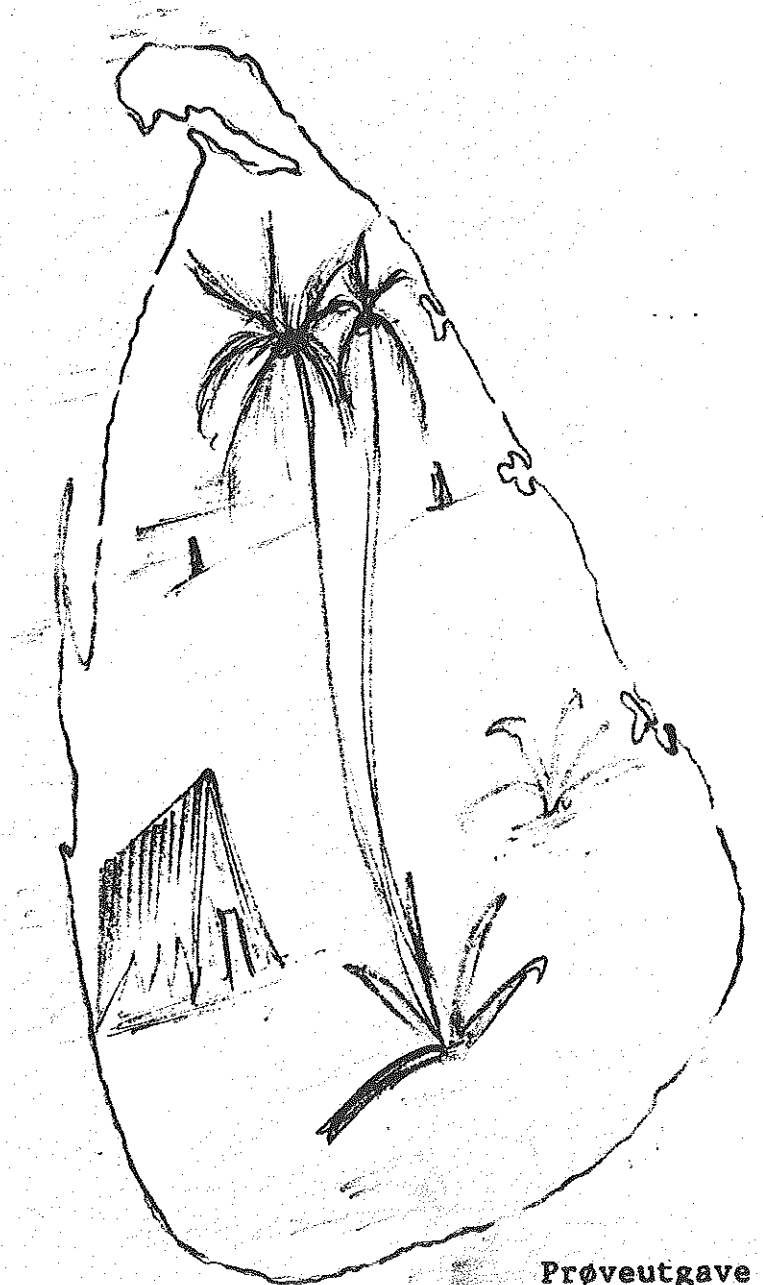

VASAN OG DEN DØDE MUSA

Et tamilsk eventyr fra Sri Lanka

Tegninger : Yogasundari Vijayabelasingham

Fortellere : Yogasundari Vijayabelasingham
Ingrid Nordal, Randi Thronæs

Prøveutgave

Pr. 201

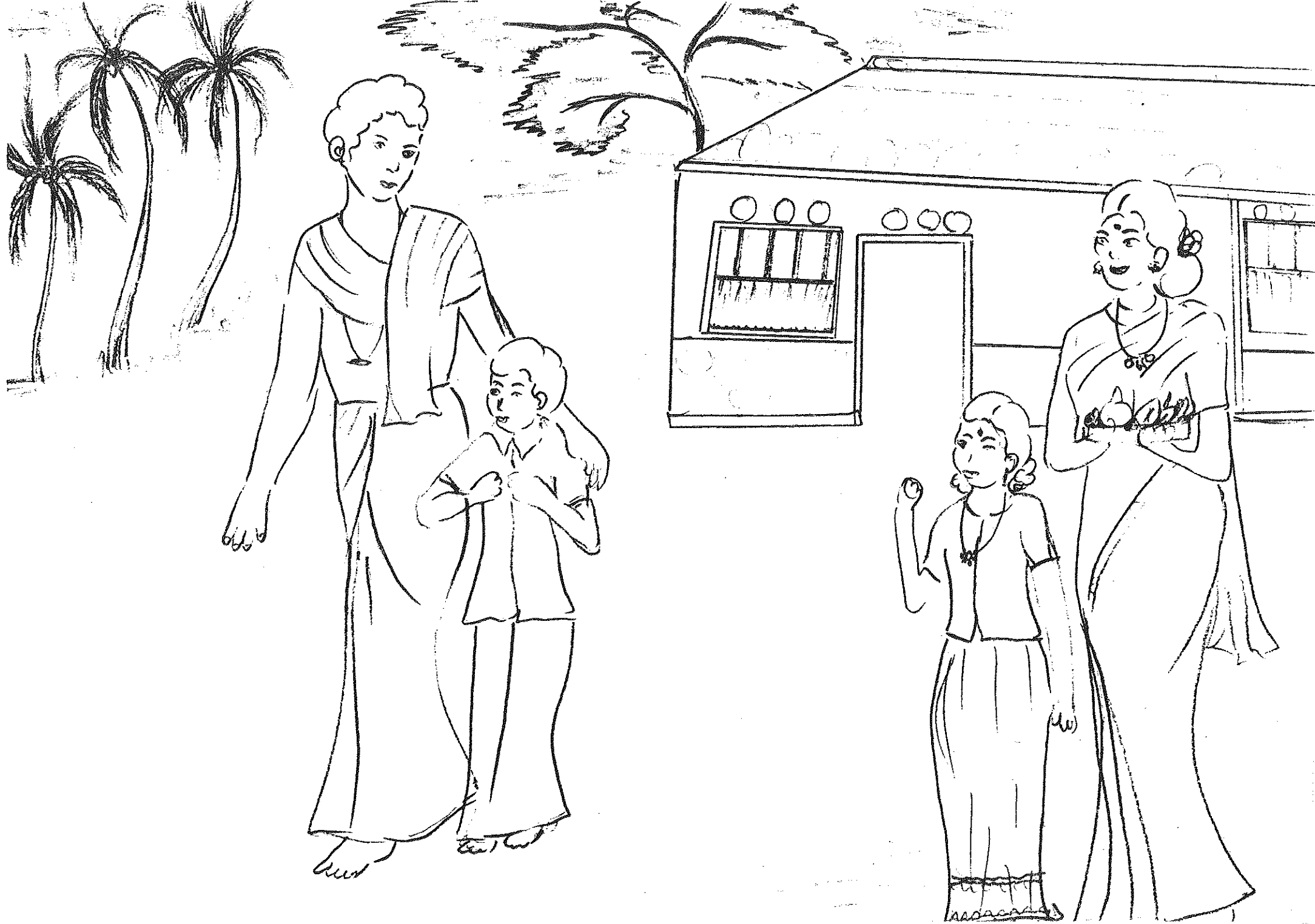
Hei !

Jeg heter Sivapinya og kommer fra Sri Lanka. Moren min heter Yogasundari, men vi kaller henne ofte bare Yoga.

Hun har fortalt meg eventyret dere nå skal lese. Det heter "Vasan og den døde musa." Det er et eventyr fra Sri Lanka.

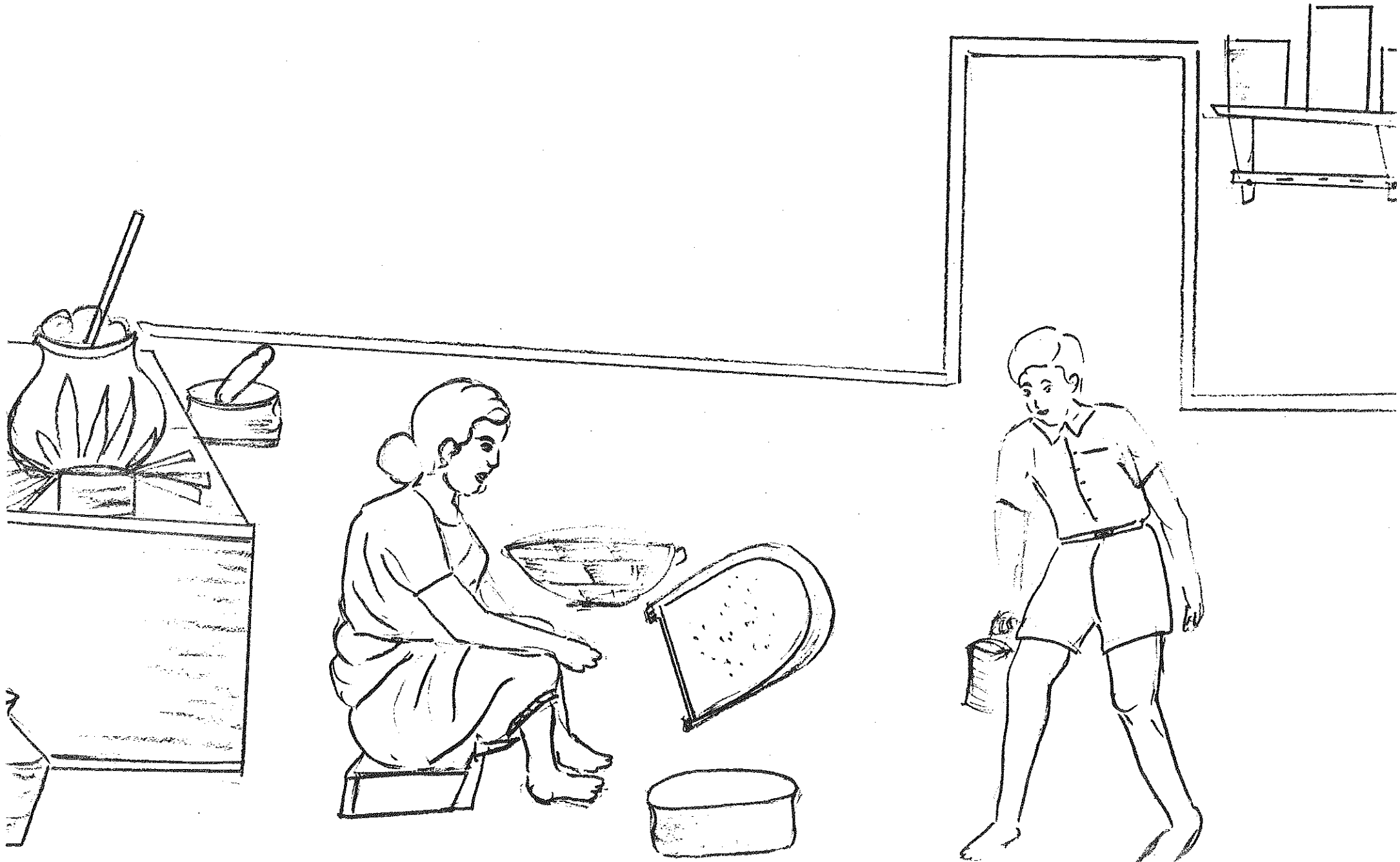
Det var en gang en familie som eide en butikk. Moren og faren drev butikken, og barna deres brukte å hjelpe til.

Den vesle familien levde bra av det de tjente på butikken, og de var glade og fornøyde alle fire.

En dag døde faren, og moren ble enke.
Nå kunne de ikke ha butikken mer og de
ble ganske fattige.

Moren forsørget barna sine så godt hun
kunne. Vasan, som var eldst, var flink
til å hjelpe moren sin.

Årene gikk, og barna ble voksne. En dag sa moren til Vasan: "Nå er det på tide at du begynner å arbeide, jeg synes du skal starte en butikk slik som faren din gjorde." Vasan var enig i det.

Moren fortalte at faren hadde en venn i nabobygda. Vasan reiste dit.

Han spurte om hjelp, og farens venn sa at det var lett å starte butikk for den som bare ville. Han viste fram ei død mus og sa til Vasan: "Denne musa kan være startkapital for butikken din om du bare er klok nok. Ta den med deg og start butikk."

Vasan tok imot musa, takket for rådet og sa adjø til farens venn.

Gutten solgte den døde musa til en
mann som skulle ha mat til katta si.

Som betaling fikk han ikke penger, men
en stor skål med ris.

Vasan tok risskåla og dro ut i skogen. Der kokte han grøt av risen. Han solgte grøten til folkene som arbeidet i skogen. Som betaling for grøten fikk han ved. Da gryta var tom hadde Vasan masse ved.

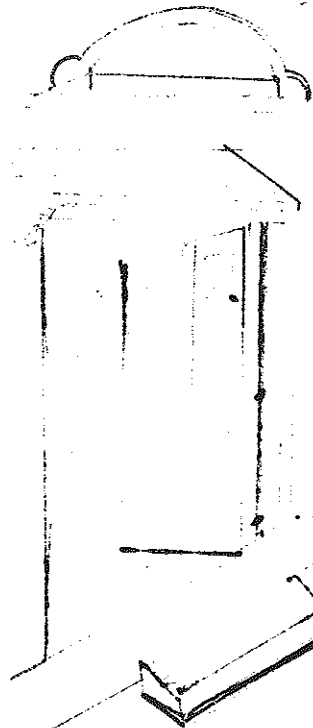
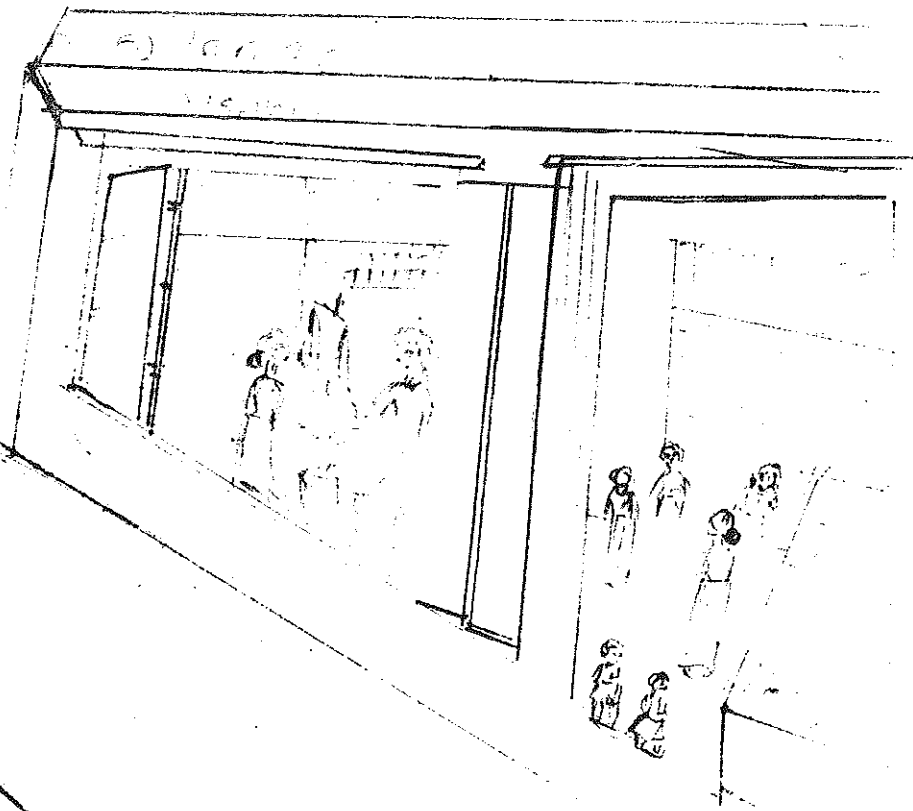
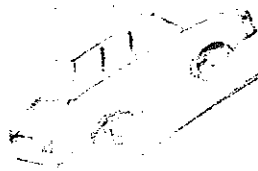
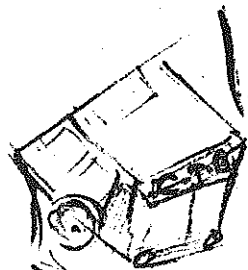
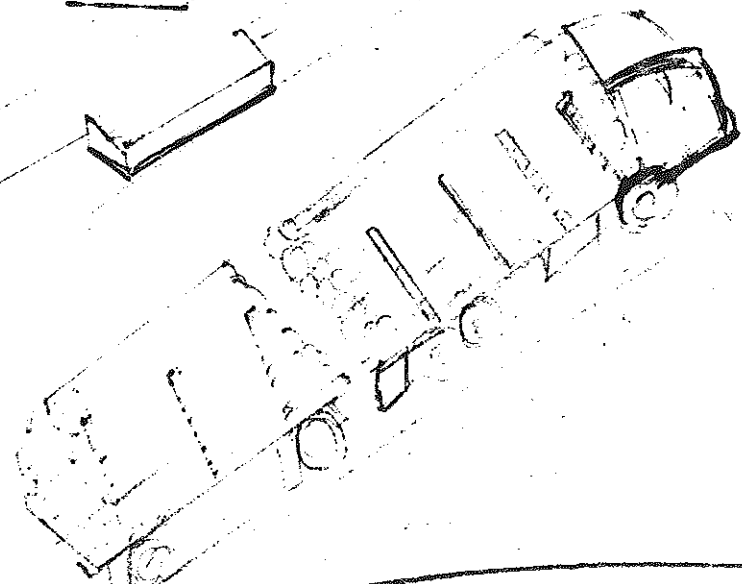
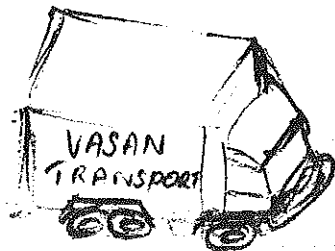
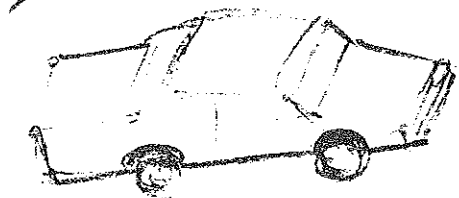
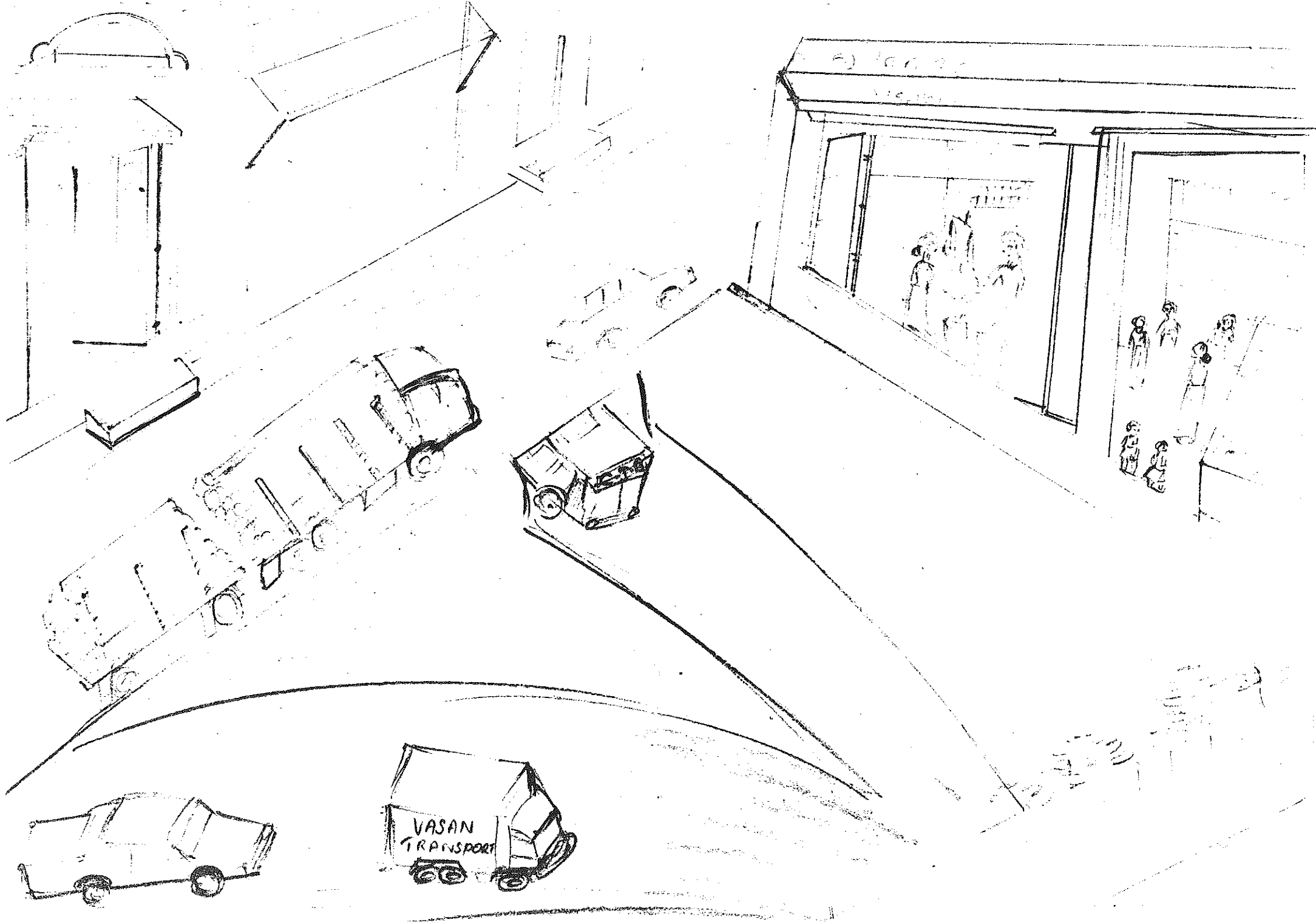
Han dro til landsbyen og solgte veden. For pengene kjøpte han mer ris som han kokte mer grøt av. Grøten solgte han igjen og fikk ved som betaling. Slik holdt han på i mange dager.

Etter hvert kunne han også kjøpe ved av arbeids- folkene. All veden solgte han videre i landsbyen. Nå var Vasan blitt vedhandler.

Vasan tjente mange penger. Pengene brukte han til å starte andre butikker inne i byen.

Snart kunne folk se Vasans navn overalt, på butikker og på lastebiler som fraktet varer. Vasan ble en rik mann.

Men Vasana glemt aldri musa og det gode rådet han hadde fått av farens venn. Han ville gjerne takke for rådet en gang til.

Han kjøpte én mus av gull og dro for å besøke vennen til faren. "Den døde musa ga meg et nytt liv, derfor skal du få denne gullmusa" sa Vasana.

Farens venn ble veldig glad for gaven. Han skjønnte at Vasana var et godt menneske. Han spurte om Vasana ville gifte seg med datteren hans, og det ville Vasana gjerne.

Så ble det et stort bryllup. Farens venn var lykkelig, Vasana var lykkelig og den unge kona var lykkelig.

*Og snipp, snapp, snute...
så er eventyret ute.*

